

تأثیر دانه بندی بر پارامترهای فیزیکی و مقاومتی خاک‌های مسلح شده با الیاف کوتاه پلی پروپیلن

محمود رضا عبدی، امیر هاشمی

استادیار دانشکده مهندسی عمران، دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی
دانشجوی کارشناسی ارشد خاک و پی، دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی

abdi@kntu.ac.ir
Amir.h.kntu@gmail.com

خلاصه

با توجه به اهمیت و کاربرد وسیع خاک مسلح و با در نظر گرفتن اینکه خاک‌های ریزدانه جهت احداث انواع سازه‌های خاکی مناسب نبوده و در بسیاری از مناطق نیز به ظور گستردگی وجود دارند، لزوم اصلاح خصوصیات آنها مطرح می‌باشد. در این مقاله با انجام آزمایش‌های برش مستقیم بر روی نمونه‌هایی با ترکیبات مختلف رس و ماسه به صورت غیر مسلح و مسلح شده با الیاف کوتاه پلی پروپیلن سعی گردیده تأثیر پارامترهای توزیع دانه‌بندی و عوامل تسليح بر خصوصیات مقاومتی خاک‌ها مورد بررسی قرار گیرد. مقدار الیاف افزوده شده به نمونه‌ها $0/05$ ، $0/1$ و $0/2$ درصد وزن خشک خاک بوده است. نتایج بدست نشان می‌دهد که با افزایش درصد ماسه و الیاف به کائولینیت، زاویه اصطکاک داخلی افزایش و چسبندگی کاهش می‌یابد. افزودن الیاف باعث بهبود رفتار خاک یعنی افزایش مقاومت بررشی (۲)، افزایش شکل‌پذیری و کاهش اتساع گردیده است.

کلمات کلیدی: خاک مسلح، کائولینیت، ماسه، الیاف پلی پروپیلن، آزمایش برش مستقیم.

۱. مقدمه

خاک به عنوان یک محیط دانه‌ای طبیعی حاصل از فرسایش و دگرگونی سنگ‌ها قابلیت تحمل و انتقال نیروهای کششی را نداشته، نیروی برشی بیشتر از تاب نهایی برشی خود را تحمل نمی‌کند و در مقابل بار تغییر شکل می‌دهد. لذا در بسیاری شرایط در اثر اعمال نیروهای مختلف طبیعی و یا ناشی از سازه‌ها دچار گسیختگی شده و یا نشست می‌کند. همچنین به دلیل ماهیت نفوذپذیری آن و وجود آب در طیعت همواره در معرض رطوبت قرار داشته و نسبت به تغییرات شرایط اقلیمی حساس می‌باشد. بدین لحاظ تاسیسات بنا شده بر روی آن نیز با تغییر شرایط رطوبت دچار مشکلات عدیده ای می‌گردد. لذا برای تقویت خواص مکانیکی از عناصری نظیر الیاف مصنوعی استفاده می‌شود [۱].

مسلح سازی خاک توسط الیاف پلیمری کوتاه موضوعی است که در سال‌های اخیر مورد توجه قرار گرفته و تحقیقات گستردگی‌ای جهت بررسی تاثیر افزودن این الیاف به توده خاک و تغییراتی که بر خصوصیات خاک می‌گذارد، صورت گرفته است. علاوه بر اقتصادی بودن این روش به طور قابل ملاحظه‌ای نیز می‌تواند خصوصیات و رفتار مکانیکی خاک را بهبود بخشد. افزودن این الیاف سبب تغییر در مقاومت برشی، مقاومت کششی، سختی اولیه و شکل‌پذیری توده خاک می‌گردد. در بحث تسليح خاک، نقش تعديل تنشی‌ها و تغییر شکل‌های نسبی و افزایش ظرفیت باربری مدنظر می‌باشد [۲، ۳]. محصولات پلیمری به عنوان عناصر تسليح، نه تنها مقاومت برشی را افزایش می‌دهند بلکه شکل‌پذیری را نیز بهبود می‌بخشد و افت مقاومت بعد از نقطه حد اکثر را در خاک‌ها کاهش می‌دهند. امروزه محصولات پلیمری به عنوان مصالح اقتصادی با عمر طولانی و مصارف چند گانه، به طور عملی در سراسر دنیا بر صنعت مهندسی عمران استیلا یافته است [۴].

تاکنون مطالعات بسیاری در رابطه با تسليح خاک‌ها با استفاده از الیاف پلی پروپیلن انجام شده است که در ذیل به مواردی از تجربیات گذشته مرتبط با موضوع بحث به عنوان نمونه اشاره شده است.

Tang و همکاران (۲۰۰۷) در رابطه با خصوصیات مکانیکی نمونه‌های کائولینیت لایدار مسلح شده با الیاف پلی پروپیلن، از آزمایش‌های سه‌محوری استفاده کردند. نتایج نشان داده که افزودن الیاف با آرایش تصادفی، به طور قابل ملاحظه ای باعث بهبود خصوصیات مکانیکی خاک می‌گردد و با افزودن مقادیر بیشتر الیاف (۳ و ۴ درصد)، افزایش مقاومت برشی نمونه‌ها مشهودتر است [۵].